

love inden for Trafikministeriets område kan opdeles i følgende typer:

1. Love indeholdende anlægsbestemmelser. Der kan for disse være tale om, at anlægsprojektet ikke er realiseret, at anlægget fortsat er i drift, eller at driften er ophørt - faktisk eller som følge af bestemmelse truffet ved lov. Der kan tillige være tale om såvel offentlige som private anlæg.
2. Love indeholdende såvel anlægs- som driftsbestemmelser.
3. Love om nedlæggelse af et anlæg eller en drift.

Ad 1.

Som anført af justitsministeren under 1. behandling af L 219 er en ophævelse af f.eks. en anlægslov, der har udtømt sit formål, ikke nødvendig, og der er heller ingen fast tradition herfor.

For så vidt angår jernbaneområdet, gør der sig yderligere det forhold gældende, at der er etableret en tradition for sammenhæng mellem eksistensen af en anlægslov og driften på den pågældende strækning.

Det har således navnlig været antaget, at der består en driftspligt for DSB, for så vidt angår DSB-strækninger anlagt med hjemmel i lov.

I overensstemmelse med denne tradition har det været skik, at også beslutninger om nedlæggelse af jernbaner (fysisk fjernelse af anlægget) eller indskrænkning af driften (ophør af regelmæssig persontrafik) er blevet truffet ved lov.

Ved gennemførelsen af sådanne love, senest lov nr. 969 af 20. december 1999 om nedlæggelse af havnebanen mellem Hobro Station og Hobro Havn, er der i nogen tilfælde sket samtidig ophævelse af en anlægslov for den pågældende strækning.

Det vil således ikke være i overensstemmelse med denne tradition at ophæve anlægslove, som vedrører jernbaner, blot fordi det i lovene forudsætte anlægsarbejde er fuldført.

På vejområdet er der ikke knyttet tilsvarende traditioner til anlægslove.

Ad 2

Som eksempler på love, der foruden anlægsbestemmelser også indeholder bestemmelser om driften af det omhandlede anlæg, kan nævnes § 24 og § 30 i lovforslaget, henholdsvis Lov angaaende Anlæg og Drift af en lollandsk-fal-

stersk Jernbane (vedlagt) og Lov om Anlæg af en Statsbane fra Klampenborg til Helsingør m.m. (vedlagt).

Uanset hvilken holdning man måtte indtage i spørgsmålet om opretholdelse af anlægslove, kræver det en nærmere analyse i hvert enkelt tilfælde at afgøre, om en lovs bestemmelser om en jernbanes drift fortsat har nogen retlig betydning.

Hertil kommer, at det, som det fremgår af det sidstnævnte eksempel, ikke ud fra en titel, der alene omfatter anlæg, kan udelukkes, at loven også omfatter bestemmelser om drift eller andet, der kan have betydning længe efter anlægsarbejdets afslutning. Også grænsedragningen mellem gruppen af love, der alene vedrører anlæg, og gruppen af love, der tillige omfatter drift m.v., kan derfor kræve nærmere analyser.

Der har ikke inden for den tidsmæssige ramme for besvarelsen af spørgsmålene været mulighed for at gennemføre en nærmere analyse af disse problemstillinger.

Ad 3

Som eksempel på love, der indeholder bestemmelser om nedlæggelse af et anlæg kan nævnes lovforslagets § 82 - Lov om nedlæggelse af sporforbindelsen mellem Københavns Nordre Toldbod og Larsens Plads - og vedrørende nedlæggelse af en drift kan nævnes lovforslagets § 46 - Lov om nedlæggelse af Dalmose-Skælskør banen.

Ministeriet finder det overflødigt at ophæve love vedrørende nedlæggelse af et anlæg eller en drift. Disse love udtrykker en eller flere enkeltstående beslutninger. Det har næppe været hensigten, at lovene skulle gælde en periode for derefter formelt at blive ophævet. Hertil kommer, at det ikke ganske kan afvises, at en formel ophævelse kan give anledning til en ny tvivl om retstilstanden, såfremt den oprindelige anlægslov ikke endnu er ophævet i sin helhed.

Generelt mener ministeriet, at såfremt der skal iværksættes en mere omfattende ophævelse af en række love, bør dette ske ud fra mere generelle overvejelser og ikke ved vurdering af det i lovforslag L 219 medtagne udsnit af love, som ikke ses at være systematisk udvalgt eller på nogen måde udtømmende.

Ud fra disse betragtninger finder Trafikministeriet ikke grundlag for at udpege enkeltpara-